

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

20.04.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego dedykowanego dla podmiotów działających w sektorze usług finansowych.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności branży finansowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK NSA Z DNIA 12/04/2018 [II FSK 1009/16]: Zaliczanie do przychodów i do kosztów uzy- skania przychodów różnic kursowych związa- nych z zawarciem umowy faktoringu

Ustawodawca w art. 15a ust. 2 pkt 4 i ust. 3 pkt 4 u.p.d.o.p. wskazuje wyraźnie i jednoznacznie na elementy umowy kredytu (pożyczki), a nie umowy faktoringu. Podatkowe różnice kursowe powstają wyłącznie w sytuacjach wskazanych w art. 15a u.p.d.o.p. i przepis ten stanowi katalog zamknięty. Przepisów art. 15a ust. 2 pkt 4 i ust. 3 pkt 4 u.p.d.o.p. nie można zatem zastosować do umów faktoringu, nie wymienionych ww. katalogu. Ponadto umowy faktoringu, w szczególności faktoringu pełnego (bez regresu) nie można utożsamiać z umową kredytu (pożyczki), są to bowiem zupełnie inne rodzaje umów. Faktoring właściwy, pełny (bez regresu), polega bowiem na wykupie przez faktora wierzytelności handlowych oraz przejęciu ryzyka związanego z niewypłacalnością dłużnika. Do faktora należy egzekwowanie należności od dłużnika. W tym przypadku instytucja faktoringowa w swoim interesie dokonuje oceny wypłacalności dłużnika. Zatem słuszny jest pogląd, że zawarcie umowy faktoringu pełnego (bez regresu) nie wiąże się z udzieleniem klientowi przez faktora kredytu i otrzymaniem od kontrahenta spłaty tego kredytu. W konsekwencji, w sytuacji połączenia spółki ze spółką przejmowaną, która świadczyła usługi faktoringu:

1) Środki uzyskane przez spółkę z tytułu spłat należności przez kontrahentów należy rozpatrywać w kategorii otrzymanych pieniędzy w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., a nie w kategorii przychodów należnych w rozumieniu art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p. Nabycie wierzytelności na podstawie umowy faktoringu nie stanowi więc podstawy do rozpoznania przychodu należnego po stronie spółki, w szczególności rozumianego jako spodziewany

wpływ ze spłat należności od kontrahentów. Dla nabywającego wierzytelność przychodem jest kwota wyegzekwowana od dłużnika - jednak dopiero w dacie jej zapłaty. A zatem, przychód z tytułu spłaty należności przez kontrahentów powstał nie wcześniej niż z datą faktycznego otrzymania przez spółkę należności od kontrahentów, tj. w dacie faktycznego wpływu środków na rachunek bankowy tej spółki. Wobec powyższego, w momencie wpływu środków pieniężnych od kontrahentów (dłużników) na konto spółki (faktora) brak było podstaw do rozpoznania przez spółkę przejmowaną podatkowych różnic kursowych. W takim przypadku, dzień uzyskania przychodu oraz dzień faktycznego uznania rachunku bankowego spółki są tożsame, przy czym wartość otrzymanych środków ustala się według kursu średniego NBP z dnia poprzedzającego dzień uzyskania przychodu, czyli z dnia poprzedzającego uznanie rachunku bankowego spółki. Powyższe wynika z art. 12 ust. 2 u.p.d.o.p., zgodnie z którym przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

2) Wydatek na nabycie przez spółkę wierzytelności w ramach umowy faktoringu stanowi koszt uzyskania przychodów, ale - w myśl art. 15 ust. 4 u.p.d.o.p.

- dopiero w momencie uzyskania przychodu, tj. w dacie otrzymania należności od kontrahenta (dłużnika). Dopiero w tym momencie poniesiony wydatek pozostaje w związku z uzyskanym przychodem. Wydatki na nabycie tych wierzytelności stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie, w takiej części, w jakiej pozostają wpłaty kontrahenta czyli dłużnika (stanowiące przychód spółki) w ogólnej kwocie wpłat. W ten sam sposób, tj. z zachowaniem powyższej proporcji powinny być wyliczone różnice kursowe. Zatem, w dacie zawarcia umowy faktoringu (nabycia wierzytelności), spółka zobowiązana była koszt ten przeliczyć na złote według średniego kursu NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień jego poniesienia. Następnie, w dacie uregulowania zobowiązania wynikającego z umowy, spółka ta zobowiązana była przeliczyć ten wydatek według faktycznie zastosowanego kursu waluty obcej. Różnica pomiędzy obiema wartościami stanowi podatkową różnicę kursową. Z art. 15a ust. 2 pkt 2 oraz art. 15a ust. 3 pkt 2 u.p.d.o.p. wynika bowiem, że różnice kursowe, mające wpływ na podstawę opodatkowania, mogą powstać w dacie uregulowania zobowiązania, które zostało zafakturowane (bądź zarachowane na podstawie innego dowodu) i zapłacone w walucie obcej. Innymi słowy, dla ich zaistnienia konieczny jest faktyczny transfer środków pieniężnych w walucie obcej.

Zatem w rachunku podatkowym uwzględniać należy tylko zrealizowane różnice kursowe. Wobec powyższego, gdy wartość kosztu poniesionego w walucie obcej jest wyższa/niższa niż jego wartość w dniu faktycznej zapłaty, to wówczas powstają dodatnie/ujemne różnice kursowe, które stanowią - w myśl art. 15a ust. 1 u.p.d.o.p. - odpowiednio przychody lub koszty podatkowe.

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 12/04/2018 [III SA/WA 1680/17]:
Zmiana po stronie kredytodawcy nie wpływa na zastosowanie art. 11 ust. 3 polsko-luksemburskiej u.p.o.**

W świetle polsko-luksemburskiej u.p.o. pojęcie kredytu walutowego czy pożyczki walutowej trzeba interpretować zgodnie z polskim prawem bankowym. Skoro w analizowanej sprawie kredytu udzielił bank polski, to późniejsza zmiana podmiotowa po stronie kredytodawcy, nie ma to wpływu na utratę przez kredyt „bankowego charakteru” i o tym świadczy literalna wykładnia art. 11 ust. 3 polsko-luksemburskiej u.p.o. W konsekwencji, w sytuacji, gdy odsetki od kredytu płacone są nierezydentowi niebędącemu bankiem nie oznacza to, że doszło do niespełnienia warunków zwolnienia na podstawie art. 11 ust. 3 polsko-luksemburskiej u.p.o. z opodatkowania odsetek w Polsce, jako kraju wypłacającym.

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 11/04/2018 [III SA/WA 1811/17]:
Kwestia korekty nienależnie pobranych świadczeń od abonentów. Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu zarachowania tych kwot na wynagrodzenie za nowe usługi**

1) Podwyższenie ceny abonamentów zakwestionowane przez UOKiK nie stanowi czynności, która nie może być przedmiotem prawnie skutecznej umowy, a tym samym miałyby nie podlegać opodatkowaniu VAT. Fakt uznania pewnych czynności za nieważne na gruncie prawa cywilnego nie przekłada się automatycznie na grunt u.p.t.u. Naruszenie prawa przez spółkę wskazane w decyzji Prezesa UOKiK nie stanowi tego rodzaju naruszenia, które skutkowałoby zastosowaniem art. 6 pkt 2 u.p.t.u. i wyłączeniem z opodatkowania. Zakwestionowanie działań spółki przez UOKiK nie może spowodować uznania, że brak było świadczenia usługi. Spółka bowiem usługę wyświadczyła, a zakwestionowana została jedynie jej cena.

2) Sytuację prawnopodatkową spółki należy oceniać z uwzględnieniem przepisów obowiązujących od dnia 1 stycznia 2014 r. Czynnością zmieniającą rozliczenie podatku VAT była bowiem decyzja Prezesa UOKiK wydana w 2015 r., a zatem już po zmianie przepisów. W analizowanej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której po dokonaniu sprzedaży dochodzi do obniżenia ceny. Okoliczność, że obniżenie ceny zostało „wymuszone” na spółce decyzją UOKiK nie wpływa na kwalifikację tej czynności. Zastosowanie będzie miał więc art. 29a ust. 10 pkt 1 u.p.t.u. Nie oznacza to jednak, że spółka w celu obniżenia podstawy opodatkowania powinna dokonać korekty deklaracji za okresy, w których został wykazany podatek VAT. Z uwagi na to, że zwrot świadczeń dokonywany jest wyłącznie na wniosek abonentów, tylko w przypadku zgłoszenia takiego żądania przez klienta spółka dokona zwrotu środków pieniężnych lub wykona dodatkowe świadczenia rzeczowe i tylko w takim przypadku będzie miała prawo do obniżenia podstawy opodatkowania oraz kwot podatku należnego.

Zatem to w momencie uznania żądań abonentów, spółka powinna dokonać obniżenia podstawy opodatkowania i kwot podatku należnego.

3) W sytuacji, gdy abonenci wystąpią z wnioskiem o zaliczenie kwot nienależnie naliczonego abonamentu na poczet świadczonych na bieżąco usług/dostaw z chwilą pozytywnego zweryfikowania wniosku przez spółkę, tj. w momencie, gdy strony określą, na co konkretnie kwoty wpłacone przez abonenta w 2012 zostaną zarachowane, kwoty te stanowić będą zaliczkę na poczet świadczonych usług/dostaw określonych w decyzji UOKiK. Zatem, w tym momencie spółka powinna rozpoznać obowiązek podatkowy, tj. zgodnie z art. 19a ust. 8 u.p.t.u.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA OGÓLNA MINISTRA FINANSÓW Z DNIA 04/04/2018 [DD5.8201.07.2018]: Obowiązki płatnika z tytułu wypłat odsetek/ dyskonta z listów zastawnych

Przepisy u.p.d.o.f. zwalniają emitenta – podmiot polski (polski bank hipoteczny) z bycia płatnikiem w sytuacji, gdy ustanowiono podmiot, który dokonuje wypłat należności z rachunków papierów wartościowych lub z innych ewidencji i rejestrów prowadzonych przez te podmioty na rzecz uprawnionych beneficjentów. Nie można uznać za uprawnione twierdzenie, iż u.p.d.o.f. pozwala na dowolne przesuwanie obowiązków płatnika z jednego podmiotu na inny bez wyraźnej podstawy prawnej. Art. 8 o.p. wskazuje, iż obowiązki płatnika mogą być nałożone na dany podmiot na podstawie jednoznacznego przepisu prawa. Natomiast przepisy u.p.d.o.f. tj. art. 41 ust. 4d wyłącza stosowanie art. 41 ust. 4 u.p.d.o.f. Zatem, w sytuacji, gdy zostaną spełnione wszystkie warunki określone w rzeczonym przepisie, brak jest możliwości zastosowania ogólnej normy prawnej zawartej w art. 41 ust. 4 u.p.d.o.f. W sytuacji, gdy listy zastawne będą zapisywane na rachunkach papierów wartościowych lub innych ewidencjach i rejestrach prowadzonych przez podmioty mające siedzibę zagranicą, na emitencie nie będą ciążyły obowiązki płatnika. Należy zaznaczyć, iż w stanie faktycznym objętym niniejszą interpretacją podatnicy będący polskimi rezydentami, uzyskujący dochody z listów zastawnych, zobligowani są do rozliczenia tych dochodów w zeznaniu podatkowym składanym za rok uzyskania dochodów.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 27/03/2018
[0114-KDIP1-1.4012.127.2018.1.AO]:
Sprzedaż gruntu, na którym budynek
w przeważającej części został
wyburzony i wykreślony z ewidencji
budynków, stanowi sprzedaż nieru-
chomości niezabudowanej**

W kontekście ekonomicznego sensu planowanej transakcji należy wskazać, że celem ekonomicznym dla nabywcy będzie nabycie gruntu. Trudno uznać, że celem tym miałyby być dokonanie dostawy ław fundamentowych wraz z gruntem. Ponadto wydane zostało stosowne pozwolenie zezwalające na prace rozbiórkowe w odniesieniu do znajdującego się na sprzedawanym gruncie budynku. Skoro dla przedmiotowego budynku zostało wydane stosowne pozwolenie, istnieje konieczność dokonania rozbiórki budynku gospodarczego znajdującego się na przedmiotowej nieruchomości. W kontekście rozpoczętej rozbiórki, na podstawie istniejącej decyzji stanowiącej o dokonaniu rozbiórki znajdującego się na przedmiotowej nieruchomości budynku gospodarczego, celem nabycia będzie w istocie dostawa gruntu niezabudowanego, pomimo znajdujących się na tym gruncie ław fundamentowych.

Tym samym, w analizowanych okolicznościach sprzedaż gruntu, na którym budynek w przeważającej części został wyburzony i wykreślony z ewidencji budynków, stanowić będzie sprzedaż nieruchomości niezabudowanej. Tak więc, zwolnienie z art. 43 ust. 1 pkt 10a u.p.t.u., odnoszące się do dostawy budynków, budowli, nie będzie miało zastosowania. Działka położona jest na terenie, na którym obowiązuje prawomocny MPZP, w którym przedmiotowa działka przeznaczona jest pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług podstawowych. Zatem, w świetle definicji zawartej w art. 2 pkt 33 u.p.t.u., wskazana działka stanowić będzie teren budowlany. W konsekwencji, sprzedaż działki, jako sprzedaż terenów budowlanych, będzie opodatkowana VAT według podstawowej stawki VAT w wysokości 23%, zgodnie z art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 u.p.t.u. Do transakcji tej nie znajdzie zastosowania zwolnienie od podatku wskazane w art. 43 ust. 1 pkt 9, jak też w art. 43 ust. 1 pkt 2 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 27/03/2018
[0112-KDIL2-2.4012.9.2018.2.AP]:
Prawo do odliczenia VAT z tytułu
nabycia składników majątkowych**

**niestanowiących przedsiębiorstwa
ani ZCP. Obowiązek pomniejszenia
VAT naliczonego na podstawie
otrzymanej faktury korygującej**

1) Spółce w związku z nabyciem składników majątkowych niestanowiących przedsiębiorstwa ani ZCP przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, na podstawie art. 86 ust. 1 z uwzględnieniem warunków wynikających z art. 88 u.p.t.u.

2) W związku z dokonaniem przez spółkę z o.o. zwrotem towarów zakupionych wcześniej od spółki komandytowej oraz wystawieniem faktury korygującej, nabywca (spółka komandytowa) był/jest zobowiązany do zmniejszenia podatku naliczonego na podstawie otrzymanej faktury korygującej. Również zbywca (spółka z o.o.), w związku z wystawieniem faktury korygującej miał/ma obowiązek pomniejszenia podatku należnego.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01